

[Ninn-Hansen.]

minister at nå frem til et forslag, bliver forventningerne jo kolossalt store. Den højtærede justitsminister har i lige så lang tid som vi andre haft materialet til brug for fremsættelse af et lovforslag; han har kendt de lovforslag, vi har fremsat, og kunne altså bruge dem som paradigma; den højtærede justitsminister har deltaget i drøftelser i udvalget og har også fremsat skriftlige kritiske bemærkninger mod vort forslag, så der er jo gået lang tid med udarbejdelsen af den højtærede ministers forslag. Forventningerne kunne være store, men når vi ser de tre lovforslag, der nu ligger foran os, tror jeg desværre, jeg må sige, at justitsministeren trods dette længere arbejde er kommet med det ringeste lovforslag. Det er et forslag bestående af få paragraffer, men mange forklarende bemærkninger, og jeg foretrækker, at man lovgiver direkte gennem paragrafferne og udformningen af bestemmelserne og ikke gennem bemærkningerne. Jeg er ikke sikker på, at det forslag, der foreligger fra den højtærede justitsminister, bør anses for karakteristisk for det, justitsministeriet kan præstere med hensyn til lovformulering. Det vil jeg i hvert fald ikke ønske det er.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen har gjort mange rigtige bemærkninger om den højtærede justitsministers lovforslag, og da det ærede medlem er meget mere kynisk på disse juridiske områder end jeg, skal jeg henholde mig hertil. Jeg ved ikke, om den højtærede justitsminister vil give udtryk for den samme beskedenhed; det kunne jeg måske håbe, men i hvert fald vil jeg henholde mig til de indvendinger, som det ærede medlem frk. Helga Pedersen med rette har fremsat over for dette lovforslag.

Jeg skal blot fastslå, at hvis jeg sammenligner den højtærede ministers forslag og det forslag, som venstre og det konservative folkeparti har fremsat, og for så vidt også det lovforslag, som de uafhængige har fremsat, synes jeg, at der i oppositionens forslag i langt videre omfang er en beskrivelse af de situationer, hvor ansvaret kan opstå og bør gøres gældende. Det tror jeg er en fordel. Den højtærede justitsminister har ikke som vi i vort lovforslags § 2 villet angive ansvaret i forbindelse med

regeringsbeslutninger, beslutninger truffet i statsråd og ministerråd, og har bl.a. henvist til, at disse situationer ikke havde en sådan betydning, at de særlig burde beskrives i loven. Ja, ifølge grundloven er det jo i hvert fald meget betydningsfulde beslutninger, der her bliver truffet, og derfor synes jeg, det er rigtigt — som angivet af os i vort lovforslags § 2 — at beskrive ansvaret i disse situationer.

Det samme vil jeg sige med hensyn til undladelse af en regeringshandling, vort lovforslags § 3. Den passivitet, man her pålægger et ansvar for, synes jeg det er rigtigt at få fastslået. Jeg kan ikke ganske overskue, om justitsministeren opnår det samme med sit lovforslag, men jeg er ikke overbevist om det, og da vi ønsker et vidtgående ansvar over for en sådan passivitet, der jo kan være ganske afgørende ved store politiske beslutninger, synes jeg, at den formulering, der er angivet fra vor side, er rigtig.

Med hensyn til embedsførelsen er der jo også en mere fyldig beskrivelse i oppositionens forslag. Jeg synes, man i højere grad dækker de forskellige situationer, der her kan opstå. Jeg mener også, at justitsministerens forslag på nogle områder er indsnævret med hensyn til ansvaret; det forekommer mig ikke rimeligt.

Den højtærede justitsminister havde jo mange indvendinger imod vort forslags § 5 om en ministers ansvar i tilfælde af, at han overskrider sin myndigheds grænser eller går imod statsretlig praksis. Den højtærede minister mente, at det var for ubestemt et udtryk. Når man nu ser på den højtærede ministers eget forslags § 4, hvor ministeren taler om, at en minister skal

„straffes, hvis han forsætligt eller af grov uagtsomhed tilsidesætter de pligter, der påhviler ham efter grundloven eller lovgivningen i øvrigt eller efter hans stillings beskaffenhed“,

så ved jeg egentlig ikke, om den højtærede minister selv synes, at han er kommet til en mere klar formulering. Jeg ved godt, hvad den højtærede minister mener, men når man tager den tidligere kritik i betragtning, synes jeg da ikke, man kan sige, at det udtryk, den højtærede minister her er kommet til, er ganske klart og afgrænset,